

αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός. 635
ὡς τ' ἀποκλαῦσαι κ' ἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσκρήζετε 640
πέυσσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.

αἰεὶ γὰρ ὄψεις ἐννυχοὶ πωλούμεναι
ἔς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς παρηγόρουν 645
λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη,

τί παρθενεύη δαρὸν, ἔξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἡμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ ἀπολακτίσης λέχος 650
τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἐξέλθε πρὸς Δέρνης βαθὺν

λειμῶνα, ποιμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.

τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὄνειρασι
ξυνειχόμεν δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ 655
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφραντ' ὄνειρατα.

ὃ δ' ἔς τε Πυθῶ καὶ πὶ Δωδώνης πικνοῦς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρή

638. διαγωγὴν, διήγησιν ἀξίαν ἔχειν τὸ εἰπεῖν. 643. ὁ
μάλιστα λυπεῖ γυναῖκα, τὸ τῆς ἀμορφίας. 646. λείπει τάδε
λέγουσαι. 649. συνουσιάζουσαι. 650. ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων.
651. παρὰ τὸ ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι (Hom. Od. ζ. 31).

632. λεγούσας ante corr. M. 636. τ' ἀποκλαῦσαι recs.: κ' ἀπο-
κλαῦσαι M. 637. ὅπου Ellendtius: ὅποι M. 641. ὀδύρομαι, ad-
scripto γρ. αἰσχύνομαι, M. 644. πωλεύμεναι, superscripto a recen-
tiore manu πο, M. 646. εὐδαιμών (o supra scripsit m) M. 650. μη-
πολακτίσης M.